

ЗИМНА КАРТИНА.

Гледамъ и се чудя:
Боже, като луди —
Тъзъ сиѣжинки бѣли,
Какъ сж пощурѣли!

Падатъ, падатъ, падатъ —
Ставатъ на грамада.
Кърища и село —
Вредъ е навалѣло.

Отъ небето сиво,
Сиво и мъгливо, —
Гонятъ се, премятатъ,
Падатъ на земята.

Дворове, градини,
Покриви, комини —
Всичко тѣ покриха,
Всичко побѣлиха.

Татъкъ до баира,
Доде погледъ спира,
Като въ картина —
Никжде картина!

Трайко Симеоновъ.

Гр. С. Симеоновъ